

Karácsonyi ének

(Az Apokalipszis szakácskönyvéből – 2.)

Zörög a fény, az égi sztaniol.

Bontogatják a megavasodott
bonbont – a Földgolyót – az angyalok;
nyáluk csurog, s kialszik a Pokol

egy percre, – ámde máris újralobban

s cukortól kéken ég a kárhozat
(mint akta új lapján az áthozat);
olt s szít az édes nyál, ha tűzbe pottyan.

Zörög a fény, a gyűrt ezüstpapír;

golyóba gyúrni – Nappá – régi móka, –
éj-csokoládénk épp olyan csalóka,
mint hámozatlan túlfelelén a pír.

Csillag vakít, bolygói fénylenek:

Tejút-karácsonyfánk áram alatt...
Megrágnak, Föld, az égi tejfogak,
angyali óvodák emésztenek.

Zörög a fény, hengergetik javában

a sztaniollá fémesült reményt, –
a doktor Isten kitöltötte vényt
nem váltják be a földi patikában.

Szeged

Baka István